

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

Innocentius II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](#)

Possessiones & Regalia Beati Petri, quæ à principio hujus discordiæ usque ad hodiernum diem, sive tempore Patris mei, sive etiam meo ablatæ sunt, & habeo, eidem Sanctæ Romanae Ecclesiæ restituо, quæ autem non habeo, ut restituantur, fideliter adjuvabo. Possessiones etiam omnium aliarum Ecclesiarum, & Principum, & aliorum, tam Clericorum, quam Laicorum consilio Principum, & justitiae, quæ habeo, reddam, quæ non habeo, ut reddantur fideliter adjuvabo. Et do veram pacem Domino Papa Callisto Sanctæque Romanae Ecclesiæ & omnibus, qui in parte ipsius sunt, vel fuerunt. Et in quibus Sancta Romana Ecclesia auxilium postulaverit fidliter juvabo, & in quibus mihi querimoniam fecerit debitam sibi justitiam faciam.

Ego CALIXTUS Servus Servorum Dei, dilecto filio Henrico Dei Gratia Romanorum Imperatori Augusto concedo Electiones Episcoporum & Abbatum Toutonici Regni, quæ ad Regnum pertinent, in praesentia Tua fieri absque simonia, & aliqua violentia, ut si quæ inter partes discordia emerget, Metropolitani & Provincialium consilio vel iudicio seniori parti consensum, vel auxilium præbeas. Electus autem Regalia per sceptrum à te recipiat, exceptis omnibus, quæ ad Romanam Ecclesiam pertinere noscuntur, & quæ ex his iure Tibi debet faciat. Ex aliis vero partibus Imperii consecratus infra sex menses regalia per sceptrum à te recipiat. De quibus vero mili querimoniam feceris secundum officii mei debitum auxilium meum præstabo. Do tibi veram pacem, & omnibus, qui in parte tua sunt, vel fuerunt, tempore hujus discordiæ. Anno millesimo centesimo vigesimo secundo, nono Calendas Octobris.

HONORIUS SECUNDUS.

PONTIFEX CLXV.

ANNO DOMINI MCXXIV.

Honorius II. cui prius nomen Lambertus Bononiensis ex Episcopo Ostiensi Pontificatu maximo donatus XIX. Kal. Januarii anni 1124. Verum non sine Schismate quod Theobaldus sibi Pontificatus maximi partes usurpaverat. Ea tempestate Tanchelinus Adamitarum præfector suam condidit haeresim, & Rex Gothorum Christianæ Religioni nomen dedit. Obiit Honorius XVI. Kal. Martij anno 1130. & in Basilica Salvatoris sculptus fuit. (*Magni Bullarii Romani Tom. I. hujus Editionis Luxemb. 1727. Append. fol. 32.*)

I.
Ex Labbe
T. i. pag.
910.
Edita A. D.
1125.

Confirmatio excommunicationis latæ in Fulconem Comitem Andegavensem.

HONORIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei, dilectis filiis Clericis Turonensibus Matris Ecclesiæ S. Mauricii, Salutem & Apostolicam benedictionem.

Proemium.

Sicut boni & humiles filii sunt paternæ dilectionis nexibus arctius adstringendi, ita

ingrati & inobedientes sunt rigore justitiae coercendi.

§. 1. Siquidem compertum habuimus quod Fulco Andegavensis Comes divertium illiciti matrimonij filiae sue & Guillelmi filii Roberti Comitis a dilecto filio nostro J. Cardinali Prefbytero Apostolicæ sedis Legato, & ab illis fratribus nostris Coepiscopis, & sapientibus viris accepta idoneorum probatione testium judicatum servare contempsit.

§. 2. Præterea quod gravius est, ut acceperimus, ad B. Petri sanctæ arque Apostolicæ Romanae Ecclesiæ injuriam prædicti Legati Nunций ad eum directos capiens, & in arcta custodia per duas septimanas retinens, barbas eorum & capillos flammis exurere & Literas in conspectu hominum sub dio cremare præsumpsit.

§. 3. Unde Legatus idem in p' op'riam Comitis terram interdictionis, & in personam eius excommunicationis sententiam promulgavit. Nos ergo habitu fratrum consilio, eamdem usque ad condignam satisfactionem sententiam ratam habemus. Interdictum autem præcipimus observari.

Datum Laterani pridie Idus Aprilis.

Fulconem miratur di-vortium illi-citi matrimoni filie sue à Legato judica um seruire con-tempssit.

Eumque Legati nuntios curios accepisse.

Sententiam ex communica-tionis in terram Comitisque personam promu-gatam confir-mat.

II.
Ex spicil.
Dacher. T. 3:
nov. edit.
pag. 479.
Edita An:
Dom. 1128.

Damnatio parvæ consuetudinis exigendi pecunias ab his qui recipiuntur in Canonicos.

HONORIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei; Alexandro. Episco-po & Clero Leodiensi, Salutem & Apo-stolicam benedictionem.

R Elatione Fratrum vestrorum ad nos venientium compemus hanc in vestra Leodiensi Ecclesia detestabilem ex antiquo fieri consuetudinem, ut quicumque ibi Canonicus fieri voluerit, oporteat eum Praeposito & Decano determinatam pecuniam exhibere, & ad hoc de investituris Ecclesiarum, & Altarium Archidiaconos & Decanos facere acceperimus. Scriptum est in Evangelio quia Dominus Noster vendentes & ementes ejicit de templo. Ideoque per præsentia scripta firmiter præcipiendo mandamus, quatinus tam prava consuetudo de cetero apud vos nullatenus conserveretur, sed modis omnibus annihiletur Quod si quis deinceps præsumferit agere, nos & dantem & accipientem jubemus locum in Ecclesia ulterius non habere. Datum Laterani VII. Idus Novembris I.

INNOCENTIUS II.

PONTIFEX CLXVI.

ANNO DOMINI MCXXX.

D ie eodem quo Honorius vita functus Innocentius hujus nominis secundus, Cardinalium unius partis, & quidem potissimum suffragio fuit electus anno MCXXX. cum altera pars Petrum Leonis Schismaticum eligeret, At Innocentius celebratis Claromontano, & Pisano Concilijs hunc & fautores anathemate feriit. Lotharium Imperij diadema donavit. A

Rogerio

Rogerio bello captus, quum eum Regem Siciliæ, Apulia, & Calabriæ creasset dimissus est. Petrus Abailardus, Arnaldus Brixiensis, & Petrus de Bruis nova, & impia dogmata spargunt. Demum his in Concilio Senonensi damnatis Innocentius obiit anno 1143. Octavo Kal. Octobris, cum Romanae sedi præfuisset annos 13. Menses Septem. (*Magni Bullarii Romani Tom. I. hujus Editionis Luxemb. 1727. Append. fol. 32.*)

I.
Ex Labbe
T. 10. Col.
946.

Lothario Imperatori concedit allodium Terrarum Comitissæ Mathildæ.

INNOCENTIUS PAPA SECUNDUS.

Lothario Imperatori Augusto & Rigel Imperatrici.

Si autoritas Sacra Pontificum & potestas Imperialis vere glutino caritatis ad invicem complentur: omnipotenti debitus famulus liberè poterit exhiberi, & Christianus populus grata pace & tranquilitate gaudebit. Nihil enim in praesenti saeculo est Pontifice clarius, nihil regis sublimius: nihil est quod lumine clariore præfulget quam recta fides in principe, nihil est quod ita nequeat occuli subiacere quam vera Religio. Quæ nimur omnia tanto manifestius. Deo gratias in persona tua clarescunt, quanto ab ineunte æate amator religionis & cultor justitiae excutisse cognosceris, & novissime diebus istis, nec personæ tuæ nec propriae parendo pecuniae, pro beati servitio multos labores & immensa pericula pertulisti. Cum ergo testante sacro eloquio, etiam mali patres bona data filii suis debeant impartire, dignum profecto est ut nos, qui disponente Domino, universis catholica Ecclesiæ filiis debemus sollicitudine paterna consulere, personam tuam arcuimus & tanquam specialissimo Ecclesiæ defensori, in his quæ ad statum Imperij in suo robore conservandum & utilitatem ac liberationem catholica Ecclesiæ spectare nocturnum, tam Secundum Ecclesiasticum officium, quam temporaliter, imperatoriam potentiam augeamus.

S. 1. Hoc nimur intuitu allodium bone memoriae Comitissæ Mathildæ, quod utique ab ea beato Petro constat esse collatum, vobis committimus, & ex apostolica sedis dispensatione concedimus, atque in praesentia fratrum nostrorum Archiepiscoporum, Episcoporum, Abbatum, nec non Principum & Baronum, per annum investimus: ita videlicet ut centum libras argenti singulis annis nobis & successoribus nostris exolvas, & post tuum obitum proprietas ad ius & dominium sanctæ Romanæ Ecclesiæ cum integritate absque diminutione & molesta revertatur.

S. 2. Quod si nos, vel successores nostros in eandem terram venire, manere, transire oportuerit: tam in susceptione quam in procuratione, atque securo conductu, prout Apostolica sedes decreverit, honoremur.

S. 3. Qui vero arcet tenuerit, vel rector terræ fuerit Beato Petro & nobis nostrisque successoribus fidelitatem faciant.

S. 4. Ceterum pro caritate vestra, nobili viro Henrico Bavariae duci genero vestro, & filia vestra uxori ejus, eandem terram cum

præfato censu & supradictis conditionibus Apostolica benignitate concedimus: ita tamen ut idem Dux hominum faciat, & fidelitatem Beato Petro ac nobis nostrisque successoribus juret.

S. 5. Post quorum obitum, prædictum Comitissæ Mathildæ allodium & ius & dominium Sanctæ Romanae Ecclesiæ sicut supradictum est, integrum & absque diminutione atque difficultate aliqua reducatur: salvo tamen semper in omnibus ejusdem Sanctæ Romanae Ecclesiæ jure ac proprietate.

Datum Laterani Sexto Idus Junij.

dit ita tamen uthominum faciant & B. Petro fidelitatem jurent.

Post eorum obitum prædictum allodium S.R.E. reducendum statuit.

II.
Ex Ughell.
Ital. Sac. T.
4. Col. 1135.
Vet. Edit.
An. Do. n. 13.

Erectio Ecclesiæ Januensis in Metropolim.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, venerabili Fratri Syro Januensi, Archiepiscopo ejusque successoribus canonice substituendis in perpetuum.

Exordium.

Justus Dominus, & justitiam dilexit, aequitatem videt vultus ejus. Si pro homine perditio humanitas est Dei filius & pro ejus redemptio, atque salute mortem ignominiam pertulit. Catholica igitur, & Sancta Dei mater Ecclesia ne filii sui dammentur perpetuo, bona sua hilari vultu, & mente jucunda, quoniam id ipsum aequitatis, & justitiae ratio posulat debet impendere. Quocirca sacrosancta sedes Apostolica animarum saluti providens, quoniam pro discordia, & guerra, quæ inter dictam Januensem Civitatem & Pisam olim argutissimo id favente inimico humani generis orta est, incomparabiles hominum clades Christianorum captivitates, & Ecclesiarum destructiones innumeræ provenerunt, ut de cætero tam destabilis lis, & dissensio conquiescat personam tuam, & per te Januensem Ecclesiam à præfata civitate, quæ Beato Petro ac Sanctæ Romanae Ecclesiæ fidelis, & ad seruendum prompta extitit, & de cætero se id facturam propensus pollicetur decorum & exaltationem, prærogativa gloria sublimat.

S. 1. Te igitur frater charissime Syre Archiepiscopum Pallii genio decorantes, & gratia ampliori donantes, In Archiepiscopum promovemus, & tres Episcopatus in Corsica, Moranen, videlicet Nebolessem, & tertium, cuius sedem constituiimus Ecclesiam Sancti Petri de Acci, qui habeat unam plebem de Marana & aliam de Meria, atque Vobensem & illum de Brunate, quem modo novum statuimus tibi, tuisque successoribus Metropolitico jure subjecimus.

S. 2. Verum tamen Episcopatum Januensem, & te videlicet, ac posteros tuos ab omni emancipatos subjectione in manu propria liberè reuinimus, statuentes, ut Januensis Archiepiscopus eo ordine, quo & Pisanius à solo Romano Pontifice consecratur.

S. 3. Quod si forte Pisanius Archiepiscopus à suis suffraganeis fuerit consecratus, Januensis quoque à suis nihilominus similiter consecratur.

S. 4. Deinde vero infra Ecclesiam præferens, videlicet diebus Cœna Domini & Pascha, Ascensione Domini Pentecosta, in festivitate Apostolorum Petri & Pauli, S. Laurentii, tribus festivitatibus S. Marie Natali Domini Epiphania, & in die anniversarij consecrationis tuæ. In consecrationibus, quoque Episcoporum, Basiliacarum, & Ordinationibus Clericorum, Abbatiam quoque de Tyro ad meliorationem, salva Sanctæ Romanae Ecclesiæ proprietate ac consensu

In Archiepiscopum Syrum
promovet
eumque Pallii genio decora, & tres Episcopatus ei successoribus subiecunt.

Januenses Archiepiscopos & Pifanos à solo R. P. conferrandos statuit.

Si unus eorum à suffraganeis consecratus fuerit alter vero similiter consecratur.

Abbatiam quoque de Tyro salva S. R. E. proprietate Syro committit.

Allodium à
Comitissa
Mathilda B.
Petro colla-
tum com-
mittit per an-
nulumque in-
vestit modò
per singulos
annos cen-
tum argenti
libras sibi
suisque suc-
cessoribus
exolvat &
proprietas
ad ius S.R.E
post obitum
revertatur.

Se successo-
resque ho-
norandos si
in hanc ter-
ram vene-
rint prout
Apot. sedes
decreverit à
Pontif. san-
ctum est.
Huiusque ter-
ræ recto-
res R. P. fi-
delitatem fa-
ciendos.
Cum præ-
fato censu
Henrico Ba-
variae Duci
Imp. gene-
ro, ejusque
uxori conce-

ANNO
1133.

INNOCENTIUS SECUNDUS.

17

tibi venerabilis Frater Archiepiscopi Syre committimus.

Pœna con-
traventum.

§. 5. Si quæ igitur in futurum Ecclesiastica Sæculariſe persona hanc nostræ constitutionis paginam ſciens, contra eam temere venire tentaverit, ſecundo tertioe commonita ſi non ſatisfactione congrua emendaverit potestatis honoris que ſui dignitate careat, reamque ſe divino iudicio exiſtere de perpetrata iniuitate cognofcat, & à ſacratissimo Corpore ac Sanguine Dei & Domini Redemptoris noſtri Iesu Christi aliena fia, atque in extremo examine diſtrictæ ultioni ſubjaceat.

§. 6. Cunctis autem hæc noſtra ſtatuta ſervantibus, ſit pax Domini noſtri Iesu Christi, quatenus & hic fructum bona actionis percipliant, & apud diſtrictum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

Ego INNOCENTIUS Catholice Ecclesiæ Epifcopus.

Ego Guillelmus Praenestinus Epifcopus.

Ego Joannes Ostiensis Epifcopus.

Ego Rudolphus Ortanus Epifcopus.

Ego Joannes tit. S. Chyfogoni Presbyter Cardinalis.

Ego Anſelmus Pref. Card. tit. S. Laurentii in Lucina.

Ego Lucas Presb. Card. tit. SS. Joannis, & Pauli.

Ego Martinus Presb. Card. tit. S. Stephani in Cælio Monte.

Ego Rainierius Senensis Epifcopus.

Ego Rolandus Rossellanus Epifcopus.

Ego Ildizo Saonensis Epifcopus.

Ego Romanus Diac. Card. S. Marie in Portu.

Ego Gregorius Diaconus Card. SS. Sergij, & Bachi.

Ego Guido Diac. Card. S. Marie in via Lata.

Ego Oddo Diac. Card. S. Georgii ad velum aureum.

Ego Guido Diac. Card. SS. Cosmæ, & Damiani.

Datum 14.
Kal. Aprilis
Anno Pontificatus IV.

III.
Ex op. di-
plom. Mirai
T. 1. p. 385.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei; dilecto filio Oddoni, Abbatii Monasterij Sancti Remigii, ejusque successoribus regulariter ſubſtituendis in perpetuum.

Exordium.

L ocorum venerabilium curam nos admonet, de eorum quiete atque utilitate ſollicite cogitate. Nec dubium quod ſi servorum Dei petitionibus benigne concurrimus, noſtris opportunitybus clementem Dominum reperimus.

Oddonis postulatio-
nibus annuens, libertatem Ecclesiæ de Marina ab Alexandro quondam Leodiensi Epifco ei concessam & ejus Ar-

turus temporibus inconvulsam manere decernimus, ut videlicet, tam in præpositura, quam etiam in Canonis decadentibus Clericis, qui præfata Ecclesiæ Beneficia poſſident juxta prudentialiam & diſpoſitionem tuam & ſucceſſorum tuorum, loco eorum, Monachi ſubſtituantur.

§. 2. Praepofitus verò qui ex parte tua vel ſucceſſorum tuorum, eidem loco præfuerit, Sacerdotem ſub tali præbenda, qualem ipfe Praepofitus, conſenſu Abbatis & Fratrum Cenobij Sancti Remigii, qui pro tempore fuerit, providerit, conſtituto Leodiensi Archidiacono præſentabit; à quo nimirum animarum ſibi cura comiſſetur, & ipfe Sacerdos de omni Epifcopali & Synodal jure, ſecundum Leodiensi Epifcopi conſuetudinem reſpondebit.

§. 3. Nulli ergo hominum liceat eamdem confeſſionem, Monasterio Beati Remigii factam, inſtringere vel mutare, aut qualibet occaſione convellere; ſed omnia tibi tuſque ſucceſſoribus integra conſeruentur; quemadmodum præſentis ſcripti ſanctione præfati Alexandri quondam Epifcopi confeſſione noſcitur iuſtitutum.

§. 4. Si qua ſanè Ecclesiastica Sæculariſe persona hanc noſtra Constitutionis paginam ſciens contra eam temere venire tentaverit, ſecundo tertioe commonita, niſi reatum ſuum congrua ſatisfactione correxerit potestatis honoris que ſui dignitate careat, reamque ſe divino iudicio exiſtere de perpetua iniuitate cognofcat, & à ſacratissimo Corpore & ſanguine Dei, ac Domini Redemptoris noſtri Iesu Christi aliena fia, atque in extremo examine diſtrictæ ultioni ſubjaceat.

§. 5. Cunctis autem hæc noſtra confeſſionem ſervantibus, ſit pax Domini noſtri Iesu Christi, quatenus & hic fructum bona actionis percipliant, & apud diſtrictum judicem præmia æternæ pacis inveniant, Amen, Amen.

Ego INNOCENTIUS Catholice Ecclesiæ Epifcopus.

Ego Lucas Presbyter Cardinalis tit. S. Joannis & Pauli.

Ego Theodorus S. Rufinæ Epifcopus.

Ego Guidus Diaconis Cardinalis Sancti Adriani.

Ego Chryſolygon Diaconus Card. S. Marie in Portu.

Datum Pifis per manum Aimerici Sanctæ Romanae Ecclesiæ Cardinalis & Cancellarii IX. Kal. Decembri, Indictione XIV. Incarnationis Dominicæ anno millesimo centesimo trigesimo ſexto. Pontificatus verò Domini Innocentij Papæ II. anno septimo.

Regium titulum Rogerio Siciliæ Regi ab Horio confeſſum confeſſum.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, cariſſimo in Chriſto filio Rogerio illuſtri & glorioſo Sicilia Regi, ejusque heredibus in perpetuum.

Q uos dispensatio Divini confilij ad regimen & ſalutem populi ab alto elegit, & prudentialia, iuſtitia, aliarumque virtutum decoro decenter ornavit dignum & rationabile eſt, ut Sponſa Chriſti, Sancta & Apoſtolica Romana mater Ecclesia, affectione ſincera diligat, & de ſublimi ad ſublimiora promoveat. Manifeſtis ſiquid probatum eſt argumentis quod egregiae memoria ſtrenuus & fidelis miles Beati

ANNO
1136.

chidacono firmata roborat, Cle-
ricique de-
cedentibus beneficia poſſidentibus
Monachos ſubſtitutū jubet.

Praepofitus qui eidem loco præfue-
rit, ſacerdo-
tem ſub præ-
benda qua-
lempoſe-
riderit Leo-
diensi Archidia-
cono præſen-
tabit.

Confeſſio-
nem inſtrin-
gi aut qualibet
occatione
convelli ve-
tatur.

Sanctio
pœnalis.

Pax obſer-
vantibus.

Datum IX.
Kal. Decem-
bris Anno
Pontificatus
VII.

IV.
Ex Labbe
Tom. 10.
Col. 951.
An. Dom.
1139.

Proemium.

Petri Robertus Guiscardus prædecessor tuus Dux Apulia, magnificos & potentes hostes Ecclesiæ viriliter expugnavit, & posteritati suæ dignum memoria nomen & imitabile probitatis exemplum reliquit. Pater quoque tuus illastris recordationis Rogerius, per bellicos fudores, & militaria certamina, inimicorum Christiani nominis intrepidus extirpator, & Christianæ Religionis diligens propagator, utpote bonus & devotus filius, multimoda obsequia matri Suæ Sanctæ Romanae Ecclesiæ impertivit. Unde & prædecessor noster Religiosus & prudens Papa Honorus nobilitatem tuam de prædicta generositate descendenter intuitus, plurimum de te sperans, & prudentia ornatum, justitia monitum, atque ad regimen populi te idoneum esse credens, valde dilexit, & ad alatoria provexit.

¶. 1. Nos ergo ejus vestigiis inharentes & potentia tua ad decorum & utilitatem Sanctæ Dei Ecclesiæ spem atque fiduciam obtinentes, Regnum Siciliæ, quod utique prout in antiquis refertur historis, Regnum fuisse non dubium est, tibi ab eodem antecessore nostro concessum cum integritate honoris Regij & dignitate regibus pertinente, excellentiae tua concedimus, & Apostolica autoritate confirmamus.

¶. 2. Ducatum quoque Apuliæ tibi ab eodem collatum & insuper Principatam Capuanum integre nihilominus nostri favoris robore communimus, tibique concedimus.

¶. 3. Et ut ad amorem atque obsequium I.B. Petri Apostolorum Principis, & nostrum ac successorum nostrorum, vehementius astringaris: hæc ipsa, id est Regnum Siciliæ, Ducatum Apuliæ, & Principatum Capua, heredibus tuis, qui nobis & successoribus nostris, nisi per nos & successores nostros remanserit, ligum homagium fecerint, & fidelitatem quam tu iurasti juraverint, tempore videlicet competenti, & loco non suspecto, sed tuto nobis & ipsis, atque fabubri, duximus concedenda: eosque super his quæ concessa sunt, Deo proprio, manutenebimus.

¶. 4. Quod si per eos forte remanerit, ijdem heredes tui nihilominus teneant quod tenebant sine diminutione. Census, autem sicut statutum est, id est sexcentorum scifatorum, à te tuisque heredibus nobis nostrisque successoribus singulis annis reddatur, nisi forte impedimentum interveniat removente vero te impedimentum, nihilominus persolvetur.

¶. 5. Tua ergo, filii carissime, interest, ita te erga honorem atque servitium Matris tuæ Sanctæ Romanae Ecclesiæ devotum & humilem exhibere, ita temet ipsum in ejus opportunitatis exercere ut de tam devote & gloriose filio sedes Apostolica gaudeat, & in ejus amore quiescat.

¶. 6. Si qua sive Ecclesiastica Sæcularisve potentia huic nostræ concessioni temere contrarie tentaverit, donec præsumptionem suam satisfactione coerceat, indignationem Dei omnipotentis & beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus incurat & quousque resipuerit anathematis sententia percellatur. Amen.

Ego INNOCENTIUS Catholicae Ecclesiæ Episcopus.

Ego Albericus Ostiensis Episcopus.

Haimericus S. Romanæ Ecclesiæ Diaconus Cardinalis.

Datum VI. Kal. Augusti Anno Ponificatus 10.

Sicilia Regnum ab Honorio antecessore suo concessum confirmat.

Ducatum Apuliæ ab eodem collatum confirmat. Principatum Capuanum insuper concedit.

De his tamen P.R. ab heredibus ligium homagium faciendum, & fidelitas iuranda,

Censusque sexcentorum scifatorum per singulos Annos persolvendus.

Hortatio Pastoralis.

Poena contraventum.

catus vero, Anno decimo Domini Innocentij Papæ Secundi.

ANNO
1143.

CÆLESTINUS SECUNDUS.

PONTIFEX CLXVII.

ANNO DOMINI MCXLIII.

CÆlestinus II. Tuscus, Guido antea vocatus, primus sine populi suffragio, quod Romani prisca jura Senatus in integrum restituere satagerent, Pontifex fuit renunciatus Anno 1143. die quo Innocentius decesserat. Willielmum Eboraensem improbum hominem, & ab Innocentio prædecessore damnatum Eboraensi præfecit Episcopatu, eumque à S. Bernardi criminationibus acriter defendit. Menes quinque & dies tredecim Pontificatum obtinuit. Obiit Anno 1144. (*Magni Bullarii Romani Tom. I. hujus Editionis Luxemb. 1727. fol. 34.*)

ANNO
1144.

LUCIUS SECUNDUS.

PONTIFEX CLXVIII.

ANNO DOMINO MCXLIV.

Lucius II. Anno eodem quod Cælestinus decessit S. Romanæ Sedi est sufficiens, Gerardus anteā dictus, Civis Bononiensis. Alphonsus Portugalliae Dux pietatis ergo Ducatum suum constituit Romanæ Ecclesiæ vectigalem. Arnoldus dignitatem Senatoriam, & equestrem ordinem revocare quum studiisset, Romanos in Pontificem consicitavit, quibus obsistens Pontifex incerto lapidis iētu percussus diem obiit extremum Anno altero ex quo ad Pontificatum fuit assumptus. (*Magni Bullarii Romani Tom. I. hujus Editionis Luxemb. 1727. fol. 34.*)

ANNO
1145.

EUGENIUS TERTIUS.

PONTIFEX CLXIX.

ANNO DOMINI MCXLV.

Eugenius prius Bernardus Pisanus vocatus: S. Bernardi discipulus post Lucii mortem Pontificatum obtinuit anno 1145. Hic metu Romanorum in Galliam profugus ibi resedit, cui corpus Decretorum à Gratiano Monacho fertur esse traditum. Mox in Italiam reversus obiit Tibure anno 1153. sive sedis octavo. (*Magni Bullarii Romani Tom. I. hujus Editionis Luxemb. 1727. fol. 34.*)

Mandat

ANNO
1150.

EUGENIUS SECUNDUS.

19

ANNO
1153.

I.
Ex Anecl.
Marsene T.
V. Col. 412.
An Dom.
circiter 1150.
Ex Schedis
Colbertinis.

Mandat ad Bermundum Biterensem antisitem,
ut Trencavello Vicecomiti Biterensi permit-
tat Capellam suo in Palatio construere.

EUGENIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, venerabili Fratri
Bermundo Biterris Episcopo S. & A.B.

Nobilis vir Trencavellus à Jerosolymis re-
diens, & per nos translum faciens, à
nobis suppliciter postulavit, quatenus Capel-
lam in suo Palatio sru ei tenore concedere-
mus, ubi ipse Capellam idoneum debeat
invenire, & tibi post-modum ut ei animarum
curam tribuas repræsentet, & in vita sea non
interdicatur à divinis Officis, nisi fortè ipse,
vel aliquis de familia ejus culpam commiserit.
Et quoniam petitio ejus toleranda est, ut Ecclesiae tuæ, propter hoc detrimentum non pos-
sit in posterum provenire, per presentia tibi
scripta mandamus, quatenus Capellam co te-
nore quo diximus ædificare permittas; & cum
ab eodem Trencavello invitatus fueris, ipsam
Capellam consecrare non renuas, salvâ nimi-
tum in aliis tuâ, & Ecclesiae tuæ integrâ jus-
tinâ.

Datum Tusculani VI. Idus Octobris.

II.
Ex Labbe
Tom. IO.
An. Dom.
1153.

Canonis S. Petri Romanæ quartam oblationis
partem concedit.

EUGENIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, dilectis filiis Bernardo Presbytero Cardinali Sancti Clementis, & Ecclesiae Beati Petri Archipresbytero, atque ceteris ejusdem Ecclesiae Canonis, tam presentibus quam futuris canonice substituendis in perpetuum.

Proemium.

Batorum Petri & Pauli tam eminentes & tam
gloriosa societas, ut & ambo sint Doctores Gentium, auctores Martyrum, Principes Sacerdotum: & cum inter universos Apostolos peculiari quadam prærogativa præcellant, æqualitatis in caelo meritis disparitatem non sentiunt. Petro ab ipso Salvatore nostro Domino Iesu Christo claves regni caelorum sunt commissæ: Paulus à Deo electus est, ut de multitudine gentium regnum caelorum impletat sua prædicatione. Petrus, petra est & fundamentum fidei, & ne metuamus in soliditate nos firma sustentat: Paulus ne pravo hæreticorum dogmate vulneremur, mortalitatem honestate & invincibili ratione fidei nos armat. Petrus Principatum tenens, ex potestate ligat & solvit: Paulus diligens prædicator, ne quid reprehensibile vel ligatione dignum in nobis appareat, mirabiliter nos exhortatione præmuniri. Petrus firmamentum nostrum est ac domus fortitudinis & in fide ejus plantati & radicati sumus: Paulus vas electionis prædestinatos à Deo & electos caelestis tubæ sonoritate vocavit; & pro nobis sine intermissione orans, ne à fide & veritate deviemus, apud Deum interveniendo nos protegit. Cum igitur iij duo maxima Seminaria Dei Ecclesiam illustrantia, pari & amicibili splendore & fraterno amore præfulgeant: æquitatis & justitiae persuadet ratio, ut nos, qui licet indigni Christi vices

in terris agimus, & in ejusdem Apostolorum principiis cathedra residere conspicimur, domesticam beati Petri familiam paterno diligamus affectu, & pia eam provisione in suis necessitatibus adiuuemus.

§. 1. Hujus itaque rationis debito provocati, dilecti in Domino filij, quartam partem omnium oblationum, qua de altari ejusdem beati Petri Apostoli, & tam de arca, quam de omnibus Ministeriis ipsius Ecclesiae, præterquam de Ministerio beati Leonis proveniunt, vobis, ex consensu fratrum nostrorum Episcoporum & Cardinalium, sedis Apostolica auctoritate concedimus, & praesentis scripti pagina confirmamus. Ita videlicet, ut semper, cum volueritis, facultatem liberam habeatis eamdem oblationem in vestris manibus retinendi atque custodiendi: seu alii quibus volueritis cum nostrorum successorum consensu vendendi: Salva in omnibus aliis & retenta in nostris & successorum nostrorum manibus ipsius ecclesiae libera dispositione atque custodia.

§. 2. Hoc autem ideo facere dignum diximus, ut vos die ac nocte studiosè in Dei laudibus desudantes, tam in Missarum celebratione quam in Matutinis est aliis horis, pro vivorum ac defunctorum salute, attenta dili-
gentia & honeste decantandis, prædictam Beati Petri Ecclesiam obsequio debito veneremini: & Dei fideles apostolorum limina devotione debita visitantes, locum ipsum in majori devotione ac veneratione semper habeant.

§. 3. Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum fas sit hujus nostræ concessionis paginam temerario ausu infringere, seu quibuslibet modis perturbare. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica Secularis persona id attentare præsumperit secundo tertio commonita, nisi præsumptionem suam congrua satisfactione correxit, potestatis, honorisque dignitate careat reaque se divino Judicio existere de perpetrata iniurie cognoscat, & à sacratissimo Corpore ac Sanguine Dei & Domini Redemptoris nostri Iesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine distictæ ultionis subjaceat.

§. 4. Cunctis autem hanc nostram constitutio-
nem eidem loco Servantibus sit pax Domini
nostrí Iesu Christi, quatenus & hic fructum
bonæ actionis percipient & in futurum præmia
æternæ pacis inveniant. Amen, Amen, Amen.

Ego EUGENIUS Catholica Ecclesiae Episcopus subscripsi.

Ego Conradus Sabinensis Episcopus subscripsi.

Ego Ymarus Tusculanus Episcopus subscripsi.

Datum Romæ apud S. Petrum per manum Bofonis Sanctæ Romanæ Ecclesiae scriptoris, quarto Idus Aprilis, Indictione prima, Incarnationis Dominicæ anno millesimo centesimo quinquagesimo tertio, pontificatus vero domini Eugenii III, Papæ anno noao. Locus plumbi.

Quartam oblationum partem que de Altari, de arca, omnibusque Ministeriis proveniunt Canoniciis concedit & confirmat.

Hortatio
Pastoralis.

Poena con-
traventium.

Pax ser-
vantibus.

Datum IV.
Idus Aprilis,
Pontificatus
Auno IX,

ANASTASIUS IV.

PONTIFEX CLXX.

ANNO DOMINI MCLIII.

A Nastasius, Conradus antea vocatus, Civis Romanus anno 1153. Pontifex eligitur Pauperum amantissimus. Palatium apud S. Mariæ Rotundæ Templum magni-